

Szegedi Ítéltábla

Az ügyszáma:

Pf.II.20.319/2021/8.

A felperes:

(felperes neve) ((felperes címe))

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Ollé György ügyvéd ((ügyvéd címe).)

Az alperes:

(alperes neve) ((alperes címe).)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Hernádi Gyula ((ügyvéd címe))

A per tárgya:

Személyiségvédelmi igény érvényesítése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Törvényszék 1.P.21.474/2020/13.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Alperes, 1.P.21.474/2020/14.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy a felperes a videófelvetelek eltávolítására irányuló keresetét elutasítja, a poszt törlésére kötelező rendelkezését hatályon kívül helyezi.

Az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 23 100 (huszonháromezer-egyszáz) Ft-ra, az államnak fizetendő eljárási illeték összegét 27 000 (huszonhétezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak az adóhatóság külön felhívására fizessen meg 9000 (kilencezer) Ft eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon felül fizessen meg a felperesnek 42 000 (negyvenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetékből a felperes 12 000 (tizenkettőezer) Ft-ot, az alperes 36 000 (harminchatezer) Ft-ot köteles megfizetni a Magyar Államnak az adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] Az alperes házastársa 2019. évben vásárolt tűzifát a felperesi gazdasági társaságtól, amelynek kapcsán minőségi kifogással élt. A felperes a kifogásolt minőségű tűzifát kicserélte, és további egy zsák ajándékfát adott a vásárlónak.

[2] Az alperes és házastársa 2020. júliusában ugyancsak tizenhat zsák tűzifát vásároltak. Majd az alperes 2020. augusztus 28-án a felperesnél logisztikai kereskedelmi ügyintézőként dolgozó (ügyintéző neve)-val minőségi kifogást közölt. Állította, hogy nyolc zsákból hatban volt elfogadható a tartalom. Számára problémát jelent a hasábok 25 és 55 cm között váltakozó hossza, két zsák tartalma pedig nem tűzifát, hanem hulladékot tartalmazott.

[3] A felperes felajánlotta, hogy visszaszállítja a faanyagot és visszaadja a vételárat, de ettől az alperes elzárkózott. Az egyeztetés eredményeként a felperes négy zsákot cserélt ki, és további két zsák kompenzációt adott az alperesnek. Az alperes a csereként biztosított tüzelőanyag minőségével sem volt elégedett, ezért a felperes ismételten felajánlotta az áru visszavételét, amelyet az alperes nem fogadott el, kérte, hogy a felperes fizessen vissza 150 000 Ft-ot, erre a felperes nem volt hajlandó.

[4] A minőségi kifogás kapcsán a felek között személyesen, telefonon, e-mailben folyamatos egyeztetés zajlott.

[5] Az alperes 2020. szeptember 20. napján a facebook közösségi portálon az alábbi bejegyzést tette közzé: „Bemutatom, hogy mi vár azokra, akik (település neve)en a (utca neve) utcában vásárolnak big-bag zsákos tűzifát 6645 Ft/mázsa áron. Nem tévedés, ennyire jön ki, ha átszámolom térfogatról súlyra. Messziről meg lehet ismerni, jellegzetes zöld zsák, fehér pántokkal. Kétszer reklamáltam, egy hónapja próbálom válogatni, négy főnök volt megtekinteni és mégis átverték. Még azzal is, amit kárpótlásként ígértek. Gondolom, ha szegény (személy neve) élne, ilyen nem fordulhatna elő. Ez a cég most nevet vált és ömlesztett, platós kissereléssel próbálkozik. Azok számára teszem fel ezeket a videókat és képeket, akik most keresik a megfelelő kereskedést. Tisztességes kiszolgálást itt ne várjanak! Ha ilyen az extra drága minőségű termékük, akkor milyen lesz majd az olcsó, vizes fájuk? Kérem, hogy minél többen osszátok meg ezt a posztot, hogy minél kevesebb szegény ember bánja a télen, hogy esetleg őt is átverték!”. A nyilatkozat közzétételre került a felperessel

konkurens cég, a (L.) Kft. és a (T.) Kft. facebook oldalán is két videófelvételt is megjelentetett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes 2020. február 20. napján a fentiekben írt a facebook közösségi portálon közzétett közleményében foglaltakkal megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperes a további jogsértéstől való eltiltását, a közzétett videók eltávolítására kötelezését, valamint adjon elégtételt akként, hogy a saját facebook oldalán 15 napon belül tegye közzé két hónapos időtartamra – minden ismerős által látható bejegyzésként – az általa megszövegezett tartalmú nyilatkozatot, továbbá kötelezze 100 000 Ft sérelemdíj, valamint perköltségének a megfizetésére. Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésére, 2:52. §-ára, 6:519. §-ára és 5:22. §-ára alapította. Keresetének indokolása szerint az alperes valótlanul állította, hogy az általa értékesített termék lényegében hulladék és ezzel valótlanul kelti azt a látszatot, hogy átverés áldozata, ezzel őt csalónak állítva be.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperestől megvásárolt tüzelőanyag nem volt megfelelő minőségű a cserét követően sem. A fa egyrésze hulladék, illetve gombával fertőzött, vizes volt, nem felelt meg a tüzelőanyag kritériumainak. A felperes a hibás teljesítés tényét elismerte, panaszát azonban nem megfelelően kezelte, ezért került sor a közlemény megjelentetésére. A megvásárolt fa minőségét fényképfelvételekkel, illetve a videófelvételekkel kívánta bizonyítani, továbbá szakértő kirendelését kérte.

Az elsőfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a 2020. február 20. napján a facebook közösségi portálon közzétett és a tényállásban idézett bejegyzésével megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. Kötelezte, hogy a posztot, illetve a közzétett videókat 15 napon belül távolítsa el, továbbá, hogy adjon elégtételt oly módon, hogy a facebook oldalán minden ismerős számára látható módon az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül tegye közzé két hónap időtartamra, hogy a 2020. február 20. napján közzétett bejegyzéssel a bíróság jogerős ítélete szerint megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest 100 000 Ft sérelemdíj és 127 000 Ft perköltség, valamint 36 000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

[9] Határozatának indokolása szerint a per tárgyát képező facebook poszt azt a tényállítást tartalmazta, hogy a tűzifavásárlás kapcsán az alperest „átverte”, az általa értékesített tűzifa nem jó minőségű, a többi vásárlót is „átverheti”, tisztességes kiszolgálásra a vevők nem számíthatnak. Rámutatott, hogy a tényállítások valóságát az alperes volt köteles bizonyítani. Az alperesnek azonban nem sikerült bizonyítania, hogy a felperes részéről nem részesült „tisztességes kiszolgálásban”, illetve nem volt megállapítható olyan tény sem, amelyből az a következtetés vonható le, hogy erre más vevők sem számíthatnak. Nem bizonyított annak az állításnak a valósága sem, hogy a felperes őt „átverte”, azaz félrevezette, becsapta, megtévesztette. Mindezzel szemben az volt megállapítható, hogy a felperes a kifogásolt tűzifát mindkét esetben kicserélte, felajánlotta a megvásárolt tűzifa visszavételét, a vételár visszaadását, annak ellenére, hogy vitatta a hibás teljesítés tényét. Önmagában az a

tény, hogy az alperes szerint a felperes által értékesített tűzifa nem megfelelő minőségű, nem bizonyítja, hogy őt becsapta, átverte. Mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes valótlan tényállításaiával megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, és a rendelkező rész szerinti további objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazását rendelte el.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, a felperesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM. r.) 3. § (5) és 4/A. § (1) bekezdései szerint felszámított perkötségének megfizetésére kötelezését kérte. A másodfokú bíróságtól a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban: Pp.) 369. § (1) bekezdése, valamint 369. § (3) bekezdés a) - d) pontja szerinti felülbírálati jogkörök gyakorlását kérte. Az eljárási felülbírálati jogkör gyakorlása körében a Pp. 72. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott. Előadta, a 2021. április 29. napjának 9 órájára tűzött perfelvételi tárgyaláson jogi képviselője egy másik perben is képviselőt látott el, jelezte a bíróságnak a tárgyalás elhúzódása miatti késését, a bíróság a tárgyalást 9 óra 22 perckor megkezdte. Álláspontja szerint amíg jogi képviselője nem volt jelen, a tárgyaláson mint jogban nem járatos személy számára jelentős perbeli cselekmények történtek. A jogi képviselője távollétében tett „esetleges” nyilatkozatai azonban hatálytalanok. Ez sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát.

[11] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (1) bekezdését megsértve túlterjeszkedett a kereseten, a közzétételre vonatkozó kereset nem terjedt ki az elsőfokú bíróság által megfogalmazott rendelkezésre. Emellett hivatkozott arra, a 2021. június 1. napján tartott tárgyaláson előadta, a videó eltávolításra került, a poszt ugyan még fent van, de annak beállítása szerint azt csak ő látja. Erre figyelemmel értelmezhetetlen a videófelvétel és a poszt eltávolítására vonatkozó ítéleti rendelkezés, mert a kereset a poszt eltávolítására nem is terjedt ki.

[12] Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 346. § (5) bekezdésében írt indokolási kötelezettségét is, mert az ítélet nem tartalmaz indokolást arra, hogy az általa indítványozott bizonyítást miért mellőzte, illetve a csatolt bizonyítékok miért nem alkalmasak védekezésének alátámasztására. Az indítványozott bizonyítás lefolytatásának mellőzésével megsértette a Pp. 276. §-át, a csatolt bizonyítékok mérlegelésének elmulasztásával pedig a Pp. 279. §-át is. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Nemzeti Élelmiszerbiztonsági Hivatal (NÉBIH) által a felperesnél feltárt jogsértéseket, továbbá, hogy a felperes nem biztosított lehetőséget panaszának panaszkönyvben való rögzítésére.

[13] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát, azt miért nem sikerült bizonyítani, hogy akár ő, akár pedig más vásárlók nem számíthatnak a felperestől tisztességes kiszolgálásra. Nem tisztázta, hogy a felperes mióta foglalkozik tűzifakereskedelemmel, az általa értékesített tűzifát honnan és mikor szerezte be, illetve a részére szállított tűzifa származását sem. Utalt arra, (tanú neve) tanúvallomása, mely szerint gépesített tűzifa előállításával foglalkozik a felperes, ellentmond az általa csatolt fényképfelvételeknek. Nem vont le következtetést az elsőfokú bíróság a csatolt hirdetésekben ígért és a fényképfelvételeken látható leszállított minőség közötti különbség kapcsán sem. Annak megítélése, hogy a per tárgyát képező tüzelőanyag megfelelő volt-e, azaz az általa állítottak megfelelnek-e a valóságnak, a felajánlott szakértői bizonyítás lefolytatása nélkül nem lehetséges.

[14] Utalt arra, a tényállás pontatlan, mert 2019-ben nem ő, hanem a házastársa vásárolt fát a felperestől, továbbá abban is, hogy ő tette fel a videókat a (L.) Kft. és a (T.) Kft. oldalára. Azok törlésére így nincs lehetősége.

[15] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy 70 évet betöltött idős emberek 11-12 tonna ömlesztett fát hogyan tudtak volna visszaszállítani, különösen olyan címre, ahol a fogyasztóvédelemnek adott nyilatkozata szerint a felperes nem is foglalkozik tűzifa árusítással.

[16] Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy csupán négy zsák fa tekintetében volt kifogása, továbbá azt is, hogy azért tette fel a videót a facebook oldalára, mert – az előadottak alapján – nem bízott a felperesi panaszkezelésben. Hangsúlyozta, előadta, hogy a faanyag tárolására használt zsákok számozottak voltak, ezért ha ezt az állítását a bíróság nem fogadta el, úgy arra bizonyítást kellett volna lefolytatnia.

[17] A közlemény nem valótlan adatokat tartalmazott, a történeteket a valóságnak megfelelően rögzítette. Negatív véleménynyilvánítása során a köznyelvben elfogadott általános megjegyzéseket használt, azok nem a felperes szidalmazását, lealacsonyítását jelentik. Értéktétele valós ténybeli alapokon nyugodott.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesnek a csatolt díjmegállapodás alapján felszámított 50 000 Ft+áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

[19] Az alperes eljárási kifogását illetően hangsúlyozta, az alperesi jogi képviselő távollétében nem volt akadálya a perfelvételi tárgyalás megtartásának. A jogi képviselő tárgyaláson való megjelenéséig a bíróság nem tárgyalta érdemben a pert, a felperesi jogi képviselő korábbi nyilatkozatait nem változtatta meg, új észrevételt nem tett, megérkezését követően az alperesi képviselő nyilatkozatait a tárgyaláson előterjesztette, az a korábbiakhoz képest semmilyen új adatot, körülményt, információt nem tárt fel. Az alperesi fellebbezés e tekintetben semmilyen konkrétumot nem tartalmaz.

[20] Vitatta, hogy az elsőfokú bíróság az elégtételadásra vonatkozó rendelkezés kapcsán túlterjeszkedett a kereseten. Az elégtételadásra vonatkozó kérelem és az érdemi döntés tartalmában megegyező, ezért az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelelő.

[21] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság indokolása a jogszabályi követelményeknek megfelel.

[22] Utalt arra, a bíróság nincs kötve a fél által előterjesztett bizonyítási indítványokhoz. Az egyéb, az alperes által vizsgálni kívánt körülmények a jogvita eldöntése szempontjából irrelevánsak, mert nem képezte a per tárgyát a felperesi cég belső tulajdonosi struktúrája, székhelyének, telephelyének vizsgálata, üzletpolitikája. Nem releváns az áru minősége sem, illetve a faipari termékek értékesítésére vonatkozó törvényi szabályozás. Kiemelte, többször felajánlotta az alperesnek, hogy a jogügylettől elállhat, ezzel a lehetőséggel azonban nem élt. A felperes bűncselekmény elkövetésével vádolta, ezt a körülményt azonban csak jogerős büntető ítélet alapozhat meg. Ilyen döntés pedig nem vitásan nem született.

[23] Utalt egyebek mellett arra, hogy az alperes által felajánlott bizonyítás nem alkalmas az állításának bizonyítására. Szakértői bizonyítás lefolytatására nem is volt lehetőség, hiszen az alperes akként nyilatkozott a perben, hogy a tüzelőanyagot felhasználta. A NÉBIH vizsgálat jelen ügyben irreleváns, tartalma szerint az nyilvántartási problémákat tárt fel, amelyek a per eldöntése szempontjából közömbösek.

Az ítéltábla döntésének indokai

[24] A fellebbezés részben alapos.

[25] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezésre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés Pp. 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik az is, hogy korlátot a fellebbezés elbírálása során nemcsak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik, továbbá, hogy a felülbírálati jogkörök közül melynek, vagy melyeknek a gyakorlását kéri a másodfokú bíróságtól.

[26] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet eljárásjogi és anyagi jogi felülbírálatát egyaránt kérte.

[27] Az eljárásjogi felülbírálat körében a Pp. 72. §-ának megsértésére hivatkozott, amely álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét eredményezte. A Pp. 72. § (1) bekezdése alapján a perben nem vitásan a jogi képviselő kötelező. Kötelező jogi képviselő esetén a bíróságot a Pp. 73. §-a szerinti tájékoztatási kötelezettség terheli, amelynek az elsőfokú bíróság eleget tett. A kötelező jogi képviselő hiányának jogkövetkezményeiről a Pp. 74. §-a rendelkezik. Helyesen hivatkozott az alperes fellebbezésében arra, hogy az (1) bekezdés szerint a jogi képviselő nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata – ha a törvény jogi képviselő hiányához más jogkövetkezményt nem fűz – hatálytalan. Tény, hogy a 2021. április 29-i tárgyalás kitűzött időpontjában, 9 órakor az alperesi képviselő nem jelent meg, amelynek nem vitatott indoka, hogy másik tárgyaláson kellett képviselőt ellátnia. A Pp. 229. § 2021. január 1. napjától hatályos (1a) bekezdése erre az esetre – a fél képviselőjének erre irányuló kérelmére – a tárgyalás elhalasztását írja elő a jogszabályban írt egyéb feltételek megvalósulása esetén. Az alperesi képviselő azonban a tárgyalás elhalasztását nem kérte. A jegyzőkönyv szerint éppen az alperesi képviselő jelzett késedelmére tekintettel kezdte meg az elsőfokú bíróság a tárgyalást kitűzött időpontban annak ellenére, hogy erre jogszabályi kötelezettsége nem volt. Ezért az elsőfokú bíróság jogszabály megsértése nélkül tartotta meg a kitűzött perfelvételi tárgyalást. Lényeges, hogy az alperes maga sem jelölte meg, hogy miben tekinti megnyilvánulónak az elsőfokú bíróság jogszabálysértő eljárását, mint ahogyan azt sem, hogy ez mennyiben sérti a Pp. preambulumban megfogalmazott anyagi jogviták elbírálásának során érvényesülő tisztességes eljárás elvét. A jegyzőkönyvből kitűnően az alperesnek az egyezség megkötését elutasító nyilatkozata tekinthető a Pp. 74. § (1) bekezdése alapján hatálytalanak, ennek azonban nincs jelentősége, mert ha szándéka fennállt, az eljárás későbbi szakaszában is lehetősége volt egyezséget kezdeményezni. Ilyen tartalmú nyilatkozata azonban sem az elsőfokú eljárás során, sem pedig fellebbezésében nem volt.

[28] A fellebbezésben megjelölt további eljárási szabálysértésekre történő hivatkozás az ítélet anyagi jogi felülbírálati körében értékelendő. Az anyagi jogi felülbírálatot ugyanis megalapozhatja eljárási szabálysértésre történő hivatkozás is (BDT2019. 4084.I.). A Pp. 346. § (5) bekezdésének megsértésére való hivatkozás eljárásjogi felülbírálati jog gyakorlása körében akkor értelmezhető, ha az ítélet a kötelező tartalmi elemek közül egyáltalán nem tartalmaz indokolást, azaz az ítélet olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, amely miatt érdemi felülbírálatra alkalmatlan, és ezáltal a Pp. 380. § c) pontja alapján kötelező annak hatályon kívül helyezése. Ez azonban a perbeli esetben nem áll fenn.

[29] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogsértés megállapítására vonatkozó kereset elbírálása érdekében a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékok

okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, e körben hozott döntésével az ítéltábla egyetért.

[30] A felperes a perben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 2:43. § d) pontjában nevesített személyiségi jog a jóhírnévhez való joga megsértése miatt érvényesített igényt az alperessel szemben. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és a személyt sértő valótlan tényt állít, híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. A hírnévrontás megállapítására a közlés tartalma ad alapot. A személyiségvédelmi igények elbírálása során is alkalmazandó Legfelsőbb Bíróság PK.12. számú állásfoglalás II. pontja szerint annak megállapításánál, hogy a jogsértés megvalósult-e, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általában elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni, és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni. A jogsértés elbírálásánál nem lehet a használt kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szöveggörnyezetre is és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. E szempontok szerint értékelve a sérelmezett közlés teljes szövegét, annak tartalma, hogy a felperes egyrészt az alperest, másrészt általában a vásárlókat szándékosan megtéveszti az értékesített tűzifa minőségét illetően, és a minőségi kifogásokat is inkorrekt módon kezeli.

[31] A peradatokból az állapítható meg, hogy az alperesnek kifogása volt a vásárolt és csereként kapott fa minőségét illetően, nem tartotta megfelelőnek panasza felperes általi elintézési módját sem. Az alperes a posztjában azonban nem erről számolt be tényszerűen, hanem a felperes tevékenységével összefüggésben az „átver” kifejezést használta. Az „átver” szó az argóban használt pejoratív kifejezés, jelentése rászed, becsap, és – ahogyan arra a felperes is hivatkozott – a csalás szinonimája és amelynek jelentéstartalma a másik fél megkárosításának a célzatát is magában foglalja. Ha az ilyen tartalmú tényállítás valótlan, az a jóhírnév megsértését eredményezi. Nem volt a perben vitás, hogy a sérelmezett közlés valóságát az alperesnek kellett bizonyítania (BDT2007. 1694.II., BDT2005. 1277). Az elsőfokú bíróság a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértése nélkül a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy az alperes az őt terhető bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni. Önmagában a hibás teljesítés tényéből, továbbá a minőségi kifogás kezelésének alperes által előadott módjából (panaszkönyv hiánya, nem megfelelő jegyzőkönyvezés, az ügyintézés többszöri telefonos, e-mailes sürgetése) azonban annak valósága esetén sem vonható le megalapozottan a posztban közölt következtetés. Utóbbit cáfolja, hogy a felperes nem vitásan felajánlotta a teljes cserét, illetve a még ki nem ürített zsákokat kicserélte, továbbá két zsák kompenzációt is adott. Az alperes egyedi esetéből pedig különösen nem vonható le következtetés arra, hogy a felperes általánosságban a vásárlókat szándékosan megkárosító tevékenységet folytat.

[32] Nem támasztja alá ezt a fellebbezésben hivatkozott NÉBIH által kiszabott bírság ténye sem. Az alperes által 9. sorszám alatt csatolt okiratból kitűnik, hogy annak alapja nyilvántartási hiányosság, illetve a szállítólevél nem megfelelő tartalmú kiállítása volt. A fentiek miatt nincs indoka szakértői bizonyítás lefolytatásának sem. A jogvita elbírálása szempontjából közömbös, hogy a tűzifát 2019-ben, illetve 2020-ben az alperes vagy a házastársa vásárolta, továbbá – ahogyan arra a felperes ellenkérelmében hivatkozott – nincs jelentőségük a fellebbezésben előadott egyéb körülményeknek sem.

[33] Az elsőfokú bíróság tehát jogsértés nélkül állapította meg, hogy az alperes a per tárgyát képező posztjában tett valótlan tényállításával megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

[34] Téves az a fellebbezési érvelés, hogy az elsőfokú ítélet elégtételadásra vonatkozó rendelkezése a Pp. 342. § (1) bekezdését sérti. E jogszabályhely – jelen perben

releváns rendelkezése – szerint az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen. A felperes a jóhírnévhez való személyiségi joga miatt érvényesít személyiségvédelmi igényt. Keresetében kérte az alperest a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti objektív szankció, azaz elégtétel adására kötelezni. Az elégtételadás keretében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, általában olyan tartalmú nyilatkozat közzétételét követelheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, mely előtt őt sérelem érte (BH2014. 175). A megfelelő elégtételadásnak általában nélkülözhetetlen tartalmi eleme a jogsértés tényének és mibenlétének ismertetése (BDT2014. 304). A felperes keresetében meghatározhatja az elégtételadás keretében közzétenni kért nyilatkozat tartalmát, az elégtételadás tartalmáról azonban a bíróságnak kell rendelkeznie, a felperes által megfogalmazott nyilatkozat tartalmához nincs kötve. Az elsőfokú bíróság ítéletében megalapozottnak találta az elégtételadásra vonatkozó kereseti kérelmet, annak tartalmát azonban a keresetben írtaktól eltérően határozta meg. A fentiek szerint azonban ez nem jelent a kereseti kérelmen való túlterjeszkedést. Ettől eltérő kérdés, hogy az elégtételadás elsőfokú ítélet szerint elrendelt módja megfelel-e az előzőekben írt követelményeknek, ezt az ítéltábla erre irányuló fellebbezés hiányában azonban nem vizsgálhatta.

[35] Helyesen hivatkozott ugyanakkor az alperes fellebbezésében arra, hogy a felperes keresetében a poszt eltávolítását nem kérte, az elsőfokú bíróság érdemi döntése során e körben túlterjeszkedett a kereseten, ezzel megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését. Az eljárási szabály megsértésének jogkövetkezménye a jogsértéssel érintett ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezése. Az alperes fellebbezésében a poszt törlésére vonatkozó ítéleti rendelkezés kapcsán helyesen jelölte meg a másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört, az annak alapjául szolgáló indokokat is kifejtette. Fellebbezésének petituma az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult, anélkül azonban, hogy kérte volna ezen ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését. A kért felülbírálati jogkör gyakorlása és annak előadott indokai alapján azonban az ítéltábla az előadottakat a Pp. 110. § (3) bekezdése szerint elbírálván – az 1/2019. PJE határozat megfelelő alkalmazásával – úgy ítélte meg, hogy az eljárási szabálysértéssel elrendelt poszt törlésére vonatkozó ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését kéri, amelynek a fentiekben kifejtettükre tekintettel helyt adott.

[36] A felperes keresetében kérte az alperes által közölt videófelvevételek törlését is. Az alperes állította, hogy azokat a per során törölte. A felperes ennek tényét az ítéltábla Pp. 369. § (4) bekezdésén alapuló felhívására tett nyilatkozatában tagadta. A rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás lefolytatása nélkül ez nem volt tisztázható, ennek azonban az alábbiakra tekintettel nincs jelentősége. Ha a jogsértéssel előidézett állapot folyamatosan fennáll, a jogosult a Ptk. 2:51. § b) pontja értelmében kérheti a jogsértés abbahagyását, illetve a d) pont alapján a sérelmes helyzet megszüntetését. E felróhatóságtól független objektív szankciók célja a fennálló jogsértő állapot megszüntetése. A perbeli esetben a rendelkezésre álló adatok alapján a videófelvevétel a poszt tartalmával együttesen valósítja meg a jogsértést. Önmagában azonban az ahhoz fűzött kommentár nélkül nem jogsértő. Tekintve, hogy a felperes a poszt eltávolítását nem kérte, a videófelvevétel törlése nem tölti be jogszabályi funkcióját, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését mellőzve a felperes e körben előterjesztett keresetét elutasította.

[37] A kifejtettükre tekintettel a pervesztesség-pernyertesség aránya az alperesre terhesebben $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányúra változott. A felperes 127 000 Ft, az alperes összesen 288 600 Ft (ügyvédi munkadíj írásbeli perfelvétel 180 000 Ft + áfa + tárgyalási naponként bruttó 30 000 Ft) ügyvédi munkadíjból álló perköltséget számított fel. Ennek figyelembevételével a pervesztesség-pernyertesség arányára figyelemmel a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a felperes 23 100 Ft perköltségre tarthat igényt.

[38] Az elsőfokú eljárásban felmerült eljárási illetéket a peres felek ugyancsak pervesztességük arányában kötelesek megfizetni a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján, amelyből a felperest 9000 Ft, az alperest 27 000 Ft terheli.

[39] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

[40] A pervesztesség-pernyertesség aránya a másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárásával egyező, a felperes perköltségét a csatolt megbízási szerződés-kivonattal igazoltan 50 000 Ft + áfa összegben, az alperes a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: IM. r.) 3. § (5) bekezdésére utalással számította fel. A jelen perben a pertárgy értéke nem meghatározható, azaz az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerint 600 000 Ft. Erre tekintettel az IM. r. 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján az alperes óránként 3000 Ft ügyvédi munkadíjat számíthat fel. Az ítéltábla a fellebbezés elkészítésével és a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységgel 6 munkaórát tekintett arányban állónak, így az alperes áfával terheltén [IM. r. 4/A. § (1) bekezdés] 22 860 Ft ügyvédi munkadíjat számíthat fel, amelynek ¼ részére, azaz 5715 Ft-ra tarthat igényt, míg a felperest a felszámított 63 500 Ft-ból 47 625 Ft illeti meg. Erre tekintettel a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján az alperest a felperes – kis kerekítéssel – 42 000 Ft-ban meghatározott másodfokú perköltségében marasztalta az ítéltábla.

[41] A feljegyzett 48 000 Ft fellebbezési eljárási illetékből az alperes 36 000 Ft, a felperes 12 000 Ft megfizetésére köteles a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján.

[42] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2022. január 25.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró